

آینه

ایران

سر مقاله: «بایدها و نبایدهای ار تباط احزاب و دولت»؛ محسن کوهکن

ارتباط دولت با احزاب بیشتر از آنکه به نفع احزاب باشد به نفع دولت‌هاست. در اینجا باید به دو نکته توجه داشت؛ اول اینکه احزاب طرفدار دولت یا اطرافیان رئیس‌جمهوری اغلب با تعصب از دولت طرفداری می‌کنند، به این معنا که حاضر نیستند انتقاداتی که مطرح می‌شود را بپذیرند. از سوی دیگر شائب انتقادات احزاب مخالف یا منتقد هم به خاطر اینکه دیالوگی با دولت ندارند، بسیار تند و تیز است. لذا برای اینکه جایگاه احزاب در بین مردم، مرمی‌تر نشود، باید با دولت ارتباط داشته باشند. حیات احزاب به این است که انتقاد کنند؛ مسایل را بگویند؛ پیشنهاد بدهند و راه‌حل ارائه کنند. در چنین شرایطی هم دولت واقعیات و مشکلات خود را مطرح کرده و احزاب را با خود همراه می‌کند و هم اگر انتقادی از سوی احزاب مطرح شد و وارد بود به دنبال اصلاح امور می‌رود که هر دو اینها از رشدند است.

تارن

یادداشت: «هزینه سیاسی فعالیت حزبی را کاهش دهید»؛ عباس میرزا ابوطالبی
نظام حزبی در ایران همواره اقت و خیزهایی داشته است. گاهی فعالیت حزبی تشویق شده است و گاهی حزب مذموم دانسته شده است. باوجود این، همیشه کسانی بوده‌اند که چراغ احزاب را در ایران روشن نگاه دارند. اتفاقا همین طیف سوم هستند که با وجود همه ناملایمات در تاریخ معاصر، بر سر عهد خود ایستاده و بر فعالیت حزبی تأکید کرده‌اند. اکنون و برای دولت یازدهم، با توجه به آسیب‌هایی که هشت سال گذشته به ساختارهای سیاسی کشور وارد شده می‌توان گفت که همکاری احزاب و حکومت برای هر دو مفید و مناسب است. همچنان که باید تلاش کرد هزینه سیاسی فعالیت حزبی به‌عنوان سایه‌ای که مدام روی سر احزاب است، از این تشکل‌های سیاسی حذف شود. زیرا یکی از دلایل نقص فعالیت‌ها و عدم تداوم احزاب، وجود همین بیم و نگرانی سیاسی نسبت به فعالیت احزاب و آینده سیاسی افراد است.

انتقاد

یادداشت: «صبور باشیم و همدل و کوشا»؛ محسن خلیلی
هنوز چند صبح‌ای از یک‌سروزه شدن دولت جناب آقای دکتر روحانی نگذشته. همان طوری که دولت را مورد سوال و پرسش قرار می‌دهیم از خود نیز به‌پرسم در فضای فراهم شده پس از انتخابات اخیر چه اقدام مهمی در فعالیت‌های فردی و جمعی خویش برای رفع و کاهش مشکلات انجام داده و چه گامی در جهت تغییر فضای نامناسب فکری و عینی تولیدی و مجاری کشور داشته‌ایم. به جای گله‌گزایی و توقعات ناروا، با توسل به توان علمی و امکانات کارشناسی بکوشیم ناملایمات و ناکامی‌ها و دشمنی‌ها را فراموش و با ارتقای سرمایه اجتماعی برآمده از اعتماد متقابل دولت–ملت و دولت را جزئی از خود دانستن و نه نهادهای بیرون از جامعه، فردایی مطلوب و پر از عشق، صمیمیت و صفا برای خود و میهن عزیزمان خلق کنیم.

کیهان

سخنرانی حسین شریعتمداری در مسجد «لاوکرا»
سران فتنه امریکایی- اسرائیلی ۸۸ به خوبی می‌دانند ماجرای وطن‌فروشی آنها بدیهی‌تر و مستندتر از آن است که به فراموشی سپرده شود ولی چرا از اعتراف به خیانت و توبه از جنایت‌بزرگی که مرتکب شده‌اند خودداری می‌کنند؟ پاسخ فقط آن است که امیدوارند، بار دیگر و در فتنه دیگری از سوی مثلث آمریکا، اسرائیل و انگلیس به کار گرفته شوند و اگر غیر از این بود نباید از اولین و ابتدایی‌ترین گام که برای نجات است خودداری می‌ورزیند... تمام کودتاهای مخملی با ادعای تقلب در انتخابات کلید خورده... کمترین مجازات مستون پنجم دشمن و کسانی که از درون نظام با دشمنان علیه مردم وطن خود، ساز خیانت کوک کرده باشند، اعدام است... سران فتنه اولاً از درون نظام دست به خیانت زدند، ثانیاً، توبه نکردند و ثالثاً هنوز هم به خیانت خود ادامه می‌دهند

«مرزبندی روحانی با فتنه‌گران کام ضد انقلاب را تلخ کرد»
اظهارات رئیس‌جمهور در تجلیل از حماسه بصیرت ملت ایران در روز نهم دی، کام مخالف ضدانقلاب و فتنه‌گر را تلخ کرد. حجت‌الاسلام حسن روحانی در جلسه یکشنبه گذشته هیات دولت، با گرامیداشت روز ۹ دی گفته بود: حضور مردم در این روز، برای دفاع از اسلام و مقدسات و ادای احترام به ابایعده‌الاحسین(ع) و حمایت از انقلاب و رهبری بود.
یادآور می‌شود سران فتنه و کسانی چون موسوی ضمن تحریک به حرم‌شکنی و آشوبگری در عاشورای سال ۱۳۸۸ (۶ دی)، عناصر هتاک و آشوبگر فعال در این‌روز را مردمان خداجو توصیف کرده بودند و به همین دلیل هم ملت ایران در راهپیمایی نهم دی، شعار می‌دادند «لن علی عدوک یا حسین - کروی و خاتمی و میرحسین».

وقت کم‌رود

گزارش: «جاسوس‌های آمریکایی در جیب مدیران ایرانی»
باراک اوباما، رئیس‌جمهور کشوری که آخرین تکنولوژی‌های شوند و سرقت اطلاعات را در اختیار دارد، چندی پیش اعلام کرد بنا به دلایل امنیتی نمی‌تواند از برخی گوشی‌های همراه استفاده کند اما بیشتر مدیران و مردم ایران همان گوشی‌ها را حتی در جلسات خصوصی و محرمانه در جیب دارند بی‌آنکه بدانند حریم خصوصی‌شان چندان هم امن و شخمی نیست... احتمال شوند مکالمات ایرانی‌ها توسط کمپانی‌های موبایل دغذغ‌های است که در مجلس شورای اسلامی نیز مطرح شده اما گویا فقط در حد طرح باقی مانده است.

معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت خارجه:

۲میلیارد دلار از هند طلبکاریم

زینب اسماعیلی

زینب اسماعیلی

ابراهیم رحیم‌پور، معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت خارجه اشرف کاملی به تحولات کشورهای حوزه‌اش دارد، مشکلات تک‌تک کشورها را می‌داند و با توجه به این نکات، روابط ایران را با آنها تنظیم می‌کند. حوزه آسیا و اقیانوسیه چالش و مشکل هم کم ندارد. از زندانیان ایرانی محکوم به اعدام تا جابه‌جایی پول از محل فروش نفت و...

در مصاحبه محتاط است و کمتر وارد جزئیات مواضع خود می‌شود. از معاونانی است که با آمدن محمدجواد ظریف به این معاونت منصوب شده است. پیش‌تر سفیر ایران در «دوبلین» ایرلند بوده. او اکنون مشغول تنظیم روابط تهران با کشورهای آسیایی و اقیانوسیه‌است.

زینب اسماعیلی در جریان مصاحبه با خبرنگار «تارن» در تهران

■ می‌خواهم مصاحبه را از موضوع مهم این روزها شروع کنم، ماجرای رضا ضراب، شهروند ایرانی که در ترکیه دستگیر شده. شما هفته گذشته اعلام کردید که در حال بررسی وضعیت این موضوع هستید. نتیجه بررسی شما به کجا رسید؟
زمینه‌های موضوعی که در ترکیه اتفاق افتاده را از قبل، در داخل ترکیه می‌دیدیم. علایم این ماجرا از قبل در داخل ترکیه مشهود بود. آقای ضراب یک مورد از این مجموعه و داستانی است که در ترکیه اتفاق افتاده. **■ یعنی موارد دیگری هم وجود دارد، یک مورد ایرانی است یا یک مورد از کل مجموعه؟**
نه، این مهم نیست که یک مورد یا چند مورد باشد، مهم کیفیت کار است. یک ایرانی و تعداد زیادی ترک دستگیر شده‌اند. اینطور نبوده که ماجرا به این یک‌نفر محدود باشد. مهم این است که در این مجموعه، فردی به نام «رضا ضراب» دستگیر شده و حالا همه توجه به ایران جلب شده. البته باید دقت کنیم که مطبوعات ترکیه کاملاً خارج از کنترل و جنجالی هستند، از گذشته هم اینطور بوده. اما همه آنچه در رسانه‌ها می‌آید مورد توجه ما نیست. همه اینها را مانیتور می‌کنیم و البته اطلاعات بیشتر از آن چیزی است که در رسانه‌ها منتشر می‌شود. **■ از بین اطلاعاتی که مانتور شده، موضوعی هست که بتوانید اعلام کنید؟**

نیازی نیست که هر آنچه فهمیدیم را بیان کنیم، بیش از اینکه بخواهیم ببینیم آقای ضراب چه کرده، ما می‌خواهیم ببینیم که آمریکا با آقای اردوغان چه می‌کند؟ آنها به‌شدت وارد ماجرای ترکیه شده‌اند. **■ بالاخره رضا ضراب یک شهروند ایرانی است و شما قبلاً گفتید که با دولت ارتباطی ندارد، ولی ممکن است با برخی جریان‌ها ارتباط داشته باشد؟**
ما پیگیری این قضیه هستیم. این فرد با دولت فعلی هیچ ارتباطی ندارد. هرچند ادعاهایی مطرح است که با دولت قبلی ارتباط‌هایی داشته است. در حال بررسی این موضوع هستیم که مشخص شود چه بخشی از این ادعاها صحیح و چه بخشی ناصحیح است. **■ وقتی این اتهامات مطرح شد، رسانه‌هایی تأکید کردند که مساله تحریم موجب چنین اقداماتی شده و ایران با این روش تحریم‌ها را دور می‌زند. آیا فعالیت «رضا ضراب» نوعی کمک به ایران برای دورزدن تحریم‌ها بوده؟**

«رضا ضراب» فردی ایرانی‌الاصل و دارای تابعیت ترکیه و جمهوری آذربایجان است. به‌دلیل شرایط ویژه وی، نمی‌توانیم درمورد او نظر قطعی بدهیم. بدون تردید دولت ترکیه بیشتر متمایل است که در این مورد اطلاع‌رسانی کند. **■ آیا این نحوه دورزدن تحریم‌ها در ایران وجود داشته؟**
ما برای دورزدن تحریم‌ها از شخصیت‌ها و ظرفیت‌های سیاسی استفاده می‌کنیم تا ناواب مردم در مورد دورزدن تحریم‌ها و آب و داروست. به‌همین خاطر ما تخطی ای نداشتیم و از راه‌های مرسوم دنیا استفاده کردیم.

■ درمورد مشکل جابه‌جایی و انتقال پول از هند، چندی پیش وزیر صنعت از جابه‌جایی پول به کشور ثالثی صحبت کردند. کدام کشور قرار است نقش کشور ثالث را ایفا کند؟
ابتدا بگوییم؛ علت اصلی تقسیم طلب پول نفت صادراتی به هند به دو قسمت ۴۵ و ۵۵درصد این است که نمی‌خواهیم صددرد پولمان را در هند هزینه کنیم. به‌همین دلیل قصد داریم بخشی از پولمان را در جای دیگر مصرف و خرید کنیم. بر اساس توافق ژنو قادر هستیم که بخشی از پول نفت را برای خرید دارو، غذا و کمک‌های انسان‌دوستانه و بخش دیگری را برای واردات قطعات خودرو و قطعات صنعتی به ارزش چهارویزیم‌میلیارد دلار هزینه کنیم. بر همین مبنا، با مبلغی از قیمت فروش نفت می‌توانیم از کشورهای دیگری سوی هند، خرید داشته باشیم و این بر مبنای سیستم مجاز بین‌المللی است و دورزدن تحریم هم معنی نمی‌شود. در مورد خرید و فاینانس برخی پروژه‌ها نیز مذاکره‌هایی انجام شده است.

■ الان چقدر پول ایران در هند مانده؟
رقم دقیق را نمی‌دانم. آنچه از پول فروش نفتمان در هند مانده، بالای دومیلیارد دلار است. **■ یعنی دومیلیارد دلار از هند طلبکاریم؟**
بله، وجه نقد برای خرید در هند داریم. **■ دولت برای استفاده از این دومیلیارد دلار برنامه‌ریزی خاصی کرده؟**
در سه قسمت خرید جنس، اجرای پروژه با هند، مثل راه‌آهن، قاینانس، خرید ریل و آهن‌آلات و نسومی خرید کالا از کشورهای دیگری که باید در ازای آن دلار

سیاست

معاون آسیا و اقیانوسیه وزارت خارجه:

۲میلیارد دلار از هند طلبکاریم

زینب اسماعیلی

زینب اسماعیلی



■ زمان انتخابات، موضوع بالا بردن ارزش گذرنامه ایرانی مطرح بود، بخشی از کشورهای حوزه معاونت شما در این سال‌ها صدور ویزا برای ایرانیان را با محدودیت مواجه کرده‌اند. چه اقدامی در وزارت خارجه برای بالا بردن ارزش گذرنامه ایرانی در کشورهای آسیایی در حال انجام است؟
کشورهای متنوعی هستند، در حال بحث هستیم که مورد قبول دو طرف باشد تا تحقق پیدا کند. بعد از نهایی‌شدن اعلام می‌شود.

■ شما در مصاحبه‌ای آمار شش‌هزار زندانی و نیز ۷۰۰محکوم به اعدام ایرانی در کشورهای دیگر را اعلام کردید، بیشترین محکومان در کدام کشورها هستند؟
البته آن آمار هم دقیق نبوده، آمار کمتر از این هم وجود دارد. اما هر عددی هم برای ما قابل توجه است. در قیاس با تعداد ایرانی‌هایی که به کشورهای دیگر سفر می‌کنند یا عدد سسه‌میلیون ایرانی مقیم خارج؛ آمار زندانی‌ها و اعدامی‌های ایرانی در خارج کشور؛ شاید خیلی ناامیدکننده و زیاد نباشد، اما برای ما که ادعای فرهنگی‌بودن داریم، این عدد زیاد است. مهاجرت غیرقانونی قاچاق و مشخصاً موادمخدر و البته قاچاق‌های دیگر مواردی بوده که متأسفانه در آنها؛ کشته، زخمی، زندانی و اعدامی داشتیم که باعث شده، گاهی، تصویر چندان خوبی از ایران بازتاب نیابد، به‌ویژه اینکه با تبلیغات ناروا و منفی برخی کشورها هم مواجه هستیم. **■ تعداد زندانیان ایرانی در کدام کشورها بیشتر است؟**

در کشورهای متعددی زندانی داریم. در ترکیه، جمهوری آذربایجان، ارمنستان، افغانستان، پاکستان، مالزی، چین، اندونزی، استرالیا زندانی داریم. اتفاقاً دنبال این هستیم که با هماهنگی بخش کنسولی فهرست زندانیان ایرانی در کشورهای دیگر را منتشر کنیم. به‌عنوان نمونه در کشور ترکمنستان ۲۵۰زندانی داریم. دنبال توافقنامه استرداد زندانیان با این کشورها هستیم تا زندانیان ایرانی حکم خود را داخل کشور تحمل کنند تا امکان دسترسی به خانواده‌های خود را داشته باشند. **■ بیشترین مشکل درمورد زندانیان با کدام کشورهاست؟**

نمی‌توانم کشور خاصی را مثال بزنم. هر کدام از این کشورها قواعد خاصی دارند و به تبع آن قانون‌ها و قانون‌گریزی‌های

ویژه خود را. در برخی کشورها افراد با رشوه آزاد می‌شوند. ما با قانون‌های مختلفی در این کشورها مواجه هستیم. در برخی از این کشورها هم که قانون مشخصی وجود دارد نیز اجرای ناقص قانون را داریم. در برخی از این کشورها امکان دسترسی کنسولی آسان و در برخی کشورها مشکل اساسی

مهم این است که در شرایطی که موضوع اصلی کار سفارتخانه‌های ما، تحریم و کمک به مسایل اقتصادی کشور است، موظفیم بخشی از وقت پرسنل را برای سرکشی به ایرانیایی که در زندان گرفتار شده‌اند، اختصاص بدهیم، تا موضوعاتی مانند گرفتن وکیل، کمک برای برگشت، تنظیم توافقنامه... و پیگیری کنند. این کارها، بخشی از انرژی نیروی انسانی ما را می‌گیرد.

■ گویا در برخی سفارتخانه‌ها نیز پرسنل ویژه‌ای برای پیگیری این امور وجود ندارد؟
بله، سفارتخانه‌های ما با تعدیل نیرو مواجه هستند، در شرایطی که کشورهای قرب‌ترمند و پولدار دنیا هم در برخی کشورها، سفارتخانه‌هایشان را می‌بستند، ما هیچ سفارت‌تخله‌ای را نیستیم. اما با تعدیل نیرو مواجه بودیم. در این شرایط بر پرسنل موجود فشار ضاعف وارد می‌شود.

■ چندماهی است که پیش‌نویس پیشنهادی ایران برای توافقنامه استرداد مجرمان بین ایران و مالزی به این کشور داده شده اما هنوز مالزی با این موضوع موافقت نکرده؟ علتش چیست؟
وقتی متن موافقتنامه‌ای آماده می‌شود، کشور دوم باید درموردش نظر بدهد و در مرحله بعد دوباره کشور مطرح‌کننده پیش‌نویس، اظهارنظر کند. سفارت هم باید با وزارت دادگستری این کشور هماهنگی‌هایی انجام دهد. گاهی این فرآیند خیلی طولانی می‌شود. البته با کشورهای هم موافقتنامه استرداد داریم اما ممکن است آن کشور به ما پاسخ ندهد. خاضیت بزرگ موافقتنامه استرداد مجرمان این است که زندانیان ایرانی به خانواده‌هایشان دسترسی دارند و با توجه به قواعد مرتبط به رمخی در ایران می‌توانند بیشتر در کنار خانواده‌باشند.



زینب اسماعیلی

■ زمان انتخابات، موضوع بالا بردن ارزش گذرنامه ایرانی مطرح بود، بخشی از کشورهای حوزه معاونت شما در این سال‌ها صدور ویزا برای ایرانیان را با محدودیت مواجه کرده‌اند. چه اقدامی در وزارت خارجه برای بالا بردن ارزش گذرنامه ایرانی در کشورهای آسیایی در حال انجام است؟
کشورهای تعداد کشورهایایی که برای اتباع ایرانی قواعد صدور روادیدشان را لغو کرده‌اند، بسیار محدود است. برخی هم که صدور روادید را لغو کرده بودند، در این سال‌ها پشیمان شدند. به‌همین‌دلیل هر فردی که می‌خواهد از کشور خارج شود باید انرژی زیادی برای گرفتن ویزا صرف کند و از ماه‌ها پیش با اضطراب دنبال دریافت ویزا باشد به همین دلیل نمی‌تواند برای سفر یا کار خود برنامه‌ریزی کند. ایرانیان با این مشکل

حاد مواجه هستند. دولت یازدهم، این پدیده را که در چندان گذشته به مردم ما تحمیل شده، نمی‌پسندد، اما اینکه چقدر طول می‌کشد تا این آب رفته به جوی بازگردد، به سیاست‌های اصولی ما مرتبط است. اینکه در سیاست‌های اصلی چگونه عمل کنیم. بحمالله موفقیت‌هایی بوده و چهره ایران در دنیا تغییر کرده، اما اینکه چقدر طول می‌کشد تا شاهد تغییر در شرایط گذرنامه ایرانیان باشیم شواهد مشخصی ندارد.

■ برداشتن محدودیت ویزا در سفرهای رئیس‌جمهوری یا آقای ظریف و شما، به کشورهای دیگر و با اهداف تفاهنامه‌هایی شدنی است یا نیازمند اقدامات دیگری است؟
نه، همین است. اما باید تصویر عمومی‌ای که از ایران در دنیا پخش می‌شود اصلاح شود- این کار انجام شده اما نه قطعی، تا حدودی- باید به ایران به‌عنوان کشوری دوستدار صلح، آرامش و رعایت حقوق دیگران نگرسته شود. این تغییرات تا حدودی صورت گرفته اما اینکه پاسپورت ما همراه با هویت ملی ما شود، زمان‌بر است. باید با مسایل دیگر تطابق پیدا کند تا به مردم خودمان کمک کند و شأن ایرانی موردنظر مقامات عالی کشورمان لحاظ شود.

■ ایرانیان زیادی در سال‌های اخیر اقدام به مهاجرت به استرالیا کرده‌اند، اما قوانین استرالیا در این سال‌ها تغییر کرده و مهاجران غیرقانونی به یکسری جزایر در اطراف این کشور فرستاده شدند. اقیانوسیه جزو حوزه معاونت شماست. می‌خواهم بدانم که از سوی معاونت شما، سرکشی به وضعیت ایرانیانی که در جزایر اطراف استرالیا در بازداشت یا

اردوگاه نگهداری می‌شوند، می‌شود؟
اگر بخواهید که من از سرکشی یک هیات ایرانی به شما خبر بدهم، نه، چنین اقدامی انجام نشده است. **■ سفارت چطور؟**
جزو کارهای سفارت هست که به وضعیت ایرانیان در بند، اسیر و در رها‌مانده، سرکشی کند. فکر می‌کنم این کار انجام شده، اما ممکن است شما بگویید کافی نیست. وقتی یک سفارت را تعدیل می‌کنیم باید به وظایف اساسی خودشان بپردازند. یک نفر در آن واحد نمی‌تواند منجر به این می‌شود که تروریست و قاچاق‌موادمخدر در این کشور مهار شود. فقر در آن‌سوی مرزها باعث ایجاد مساله تورسیم است.

■ سا لوله گاز را تا نزدیک مرز پاکستان برده‌ایم اما به‌دلیل عدم اجرای قرارداد از سوی پاکستان هزینه‌ای که برای این کار کرده‌ایم بی‌فایده مانده. چرا ایران نسبت به چنین موضوعی اعلام خسارت نمی‌کند؟
این لوله گاز دمو‌منظوره است. هم می‌تواند به داخل کشور و آن منطقه گازرسانی کند و هم علاوه بر پاکستان به بخش‌هایی از افغانستان گازرسانی کند. ما نمی‌خواهیم منتهی بر سر پاکستان بگذاریم. ما بر اساس تعهدات خودمان عمل کرده‌ایم و دنبال محکوم‌کردن طرف پاکستانی نیستیم. بلکه آنها را تشویق می‌کنیم که به تعهداتشان عمل کنند. ما می‌دانیم که طرف پاکستانی به دلایل اقتصادی نتوانسته به تعهدات خود عمل کند، به همین خاطر عجله‌ای نداریم. باید منتظر باشیم، پاکستان به گاز نیاز دارد، شاید نگاهی هم به ترکمنستان داشته‌باشد اما با توجه به شرایط افغانستان نمی‌تواند از گاز ترکمنستان استفاده کند، باید از گاز ایران بهره‌رسم شود.

■ مگر وزارت خارجه نمی‌تواند در مورد موضوعی از صلاوسیمادرخواست اطلاع‌رسانی کند؟
می‌تواند. در مواردی می‌تواند اقدام اولیه از سوی ما

ادامه از صفحه اول

لبنان، بیم و امید

تقریباً همه جناح‌ها و چهره‌های سیاسی لبنان حتی سعد حریری، انفجار دبروز که در مناطق شیعهنشین انجام گرفته است را محکوم کرده‌اند، در این رابطه نیز امیدهایی جوانه زده است. طرف‌های لبنانی مدت‌های مدیدی است صرفاً از طریق رسانه‌ها یکدیگر را مخاطب قرار داده‌اند به گونه‌ای که زبان اتهام و کینه محیط عمومی لبنان را فرا گرفته است. ممکن است این حوادث تلخ که می‌تواند مقدمه‌ای برای یک جنگ ویرانگر و طولانی در لبنان باشد همه طرف‌ها را به فکر فرو برده باشد که تا دیر نشده حل مشکلات داخلی در لبنان را به اولویت اول خود تبدیل کرده و اجازه ندهند حوادث سوریه لبنان زیبا و متنوع را در آتش خود بسوزانند. برخی از لبنانی‌ها به توصیه‌های خود مبنی بر بازسازی سازوکار گفت‌وگوهای ملی در لبنان اشاره و آرزو کرده‌اند که این گفت‌وگوهای ملی آغاز شده و دولت وحدت‌ملی را به وجود بیاورد و از طریق این دولت، منافع لبنانی‌ها و کاهش تنش‌ها تأمین شود. بررسی و کندوکاو با تشکیل گروه ۱۰ درصدامه هم باشند همه قدرت را می‌خواهند. در یک کلام هرکس تمامیت‌خواه است، افراطی است. افراطی‌گری به دین و طایفه و اقوام ربطی ندارد. تنها راه‌حل مشکلات سوریه و لبنان و کل منطقه خاورمیانه این است که همه به منطق دموکراسی تن‌دردهند و اتفاق لبنان در این زمینه برای سوریه هم می‌تواند به‌عنوان الگو عمل کند. در یک کلام امیدهایی به همکاری گروه‌ها و گفت‌وگوهای ملی وجود دارد اما به‌دلیل درهم‌پیچیدگی سوریه و لبنان و مرزهای طولانی و سوابق قدیمی سوریه در این کشور نمی‌توان به حل کامل مشکلات، مامامی که سوریه در بحران است امید زیادی داشت اما ناگزرنده معقدات امکان کاهش مشکلات و ناآرامی‌های جنگ داخلی در لبنان در صورت دقت و توجه همه گروه‌های لبنانی و پذیرش مدارا و حقوق یکدیگر وجود دارد.

در وصف پایتخت جدید

۵- اما پایتخت جدید می‌تواند شهری باشد با حداکثر یکمیلیون تا یک‌ونیممیلیون جمعیت و شاید هم کمتر. در این شهر نباید امکاناتی فراهم شود که غیر از شاغلان در دولت و دیگر قوا و بانک‌های مهم و مراکز خدماتی محلی، دیگران بتوانند در آن ساکن شوند. حتی در این شهر نباید دانشگاهی باشد که جذب مهاجر کند. دانش‌آموزان ساکن در پایتخت جدید می‌توانند برای ادامه تحصیل به سایر شهرهای ایران بروند و در دانشگاه‌های مهم شهرستان‌ها، از جمله تهران ادامه تحصیل بدهند. قوانین مربوط به سکونت در پایتخت جدید، باید سختگیرانه و تغییرناپذیر باشد. به‌جز امکانات تفریحی برای ساکنان آن، نباید امکانات پرجایه گردشگری وجود داشته باشد. بن در آلمان غربی بیش از ۷۰سال پایتخت نیم‌بزرگ کشور آلمان بود، اما زمان برداشتن دیوار برلین، که پایتخت کل آلمان مجدداً به برلین بازگشت، همچنان یکی از شهرهای کوچک آلمان ماند. پایتخت جدید ایران نیز می‌تواند همچنان کوچک‌بماند و به حیات برج‌نبو‌ش سیاسی خود ادامه دهد.

۶- بعضی مخالفت‌ها، از جمله مخالفت نماینده دولت، هنگام بررسی طرح در مجلس شورای اسلامی، به‌دلیل نداشتن بودجه، برای ساختن یک شهر مناسب برای مرکز سیاسی ایران، که از مهم‌ترین مراکز سیاسی خاورمیانه و غرب‌آسیا به‌شمار می‌رود، بوده است. به‌نظر نگارنده، اگر در دو سالی که قرار است روی طرح مطالعه شود، بودجه، لازم را نیز برآورد کنند و هر سال اندکی از آن را در بودجه سالانه منظور دارند، روزی فراخواهد رسید که با امکانات اولیه، پایتخت منتقل می‌شود. به‌خاطر دارم که ۲۰سال پیش به جلسه دفاع پایان‌نامه یک دانشجوی دکتری جغرافیا از تهران بود. آن پایان‌نامه ظاهراً به درخواست دولت هاشمی‌فسنجانی برای مطالعه روی تغییر پایتخت بود و انصافاً مولف آن، تحقیقات‌همه‌داری کرده بود که با نمره عالی نیز پذیرفته شد. اگر از ۲۰سال پیش که طرح انتقال پایتخت مطرح شد، تمامی هزینه‌های ساخت وزارتخانه‌ها و بانک‌ها و موسسات ملی را به محلی که آن خانم دکتر جانمایی کرده بود می‌بردند، امروزه پایتخت می‌توانست در محل جدید مستقر شود. شما یک‌سری به تیپه‌ای عباس‌آباد، بین بلوار آفریقا و بزرگراه شهیدمدرس نزدیک تابیتیند چه‌هزینه‌هنگفتی در این ۲۰سال برای ساختمان‌ها و موسسات ملی و بانک‌ها در آنجا صورت گرفته است! جز آن وزارت نیرو، وزارت علوم، وزارت بهداشت و درمان، بانک مرکزی، بانک‌های متعدد دیگر، کمیته امداد امام‌خمینی و بنیادها و موسسات گوناگون در شهر تهران ساخته شد، که می‌شود، اینها را در محل تعیین‌شده برای پایتخت ساخت، به‌نظر می‌رسد همچنان وزارتخانه‌ها و سازمان‌های ساکن در ساختمان‌های قدیمی، بودجه‌های کلانی را برای احداث ساختمان‌های متناسب با شرایط موجود و تعداد پرسنل خود، دارند که می‌توان از هزینه‌کردن آن جلوگیری کرد تا برای تغییر پایتخت تصمیم‌گیری شود.